

Beeld/spraak

Violet CORBETT-BROCK / Jozefien VAN HUFFEL

KOEKELARE | Minstens elke dag begint er ergens in een parochiezaal een verhaal. Welk verhaal? Dat van een geweldige actie voor het goede doel, bedacht tijdens een vergadering. Van een oude vriendschap, hernieuwd aan de koffietafel. Of gewoon van een bloemstuk voor de kerk, met liefde samengesteld. In parochiecentrum Zuudhove in Koekelare begon onlangs het tweede leven van een houten ezel. Een kleine jongen nam hem mee tijdens de tweedehandsbeurs van de Gezinsbond. En wat is uw parochiezaalverhaal?

Kinderen doen kinderachtig

ZieZoZorgen

Lieve SWINNEN

„ Onlangs werd me gevraagd mee te werken aan een artikel over opvoeding. Een aantal dilemma's leverde discussiestof. Moet je kind tenminste iets proeven van wat er op tafel staat, of kan het kiezen wat het wil eten? Is er een vast slaapuur of laat je je kind zelf uitmaken wanneer het moe genoeg is om naar bed te gaan? Het werd een toffe babbel over verwachtingen, grenzen en structuur bieden, aanmoedigen en loslaten.

Een openbaring voor de journaliste bleek de uitspraak dat ouders vaak te snel willen gaan. Met andere woorden: ze vergeten soms dat kinderen nog geen volwassenen zijn. Kinderen moeten veel leren, dingen die volwassenen als vanzelfsprekend beschouwen. Het is heel normaal dat ze tijdens dat leerproces fouten maken en dat ieder kind op zijn tempo leert. Dus ergert u zich niet langer wanneer uw kinderen kinderachtig (niet erg flink) doen. Huilen om niets of niet kunnen stoppen met lachen. De beker melk omstoten, nu een ijsje willen. Om onbenuligheden ruziën, jennen en mokken. Niet begrijpen dat iets niet grappig is bedoeld. Pas 's ochtends eraan denken dat er documentatie mee naar school moet. Bang zijn om alleen te slapen. Voortdurend van gedachten veranderen.

Hetzelfde geldt voor pubers en jongadolescenten. Ze groeien op met veel kennis, zijn zelden nog wereld-

vreemd (die wereld komt moeiteloos bij hen binnen via het internet), hebben massa's keuzemogelijkheden. Maar verantwoordelijk gedrag is iets wat ook zij stapsgewijs moeten leren. Met vallen en opstaan. Dus maken zij ook 'kinderachtige' fouten: hun kamer niet opruimen, beloftes niet nakomen, niet bijkomen van het lachen, te laat beginnen studeren, goede raad van ouders niet volgen. Het vraagt geduld en doorzettingsvermogen van ouders om hun kroost te begeleiden!

Moeten we dan alles tolereren en hoeven we ons geen zorgen meer te maken? Uiteraard niet. De ontwikkeling van kinderen en jongeren verloopt niet altijd vanzelf. Ouders zijn vaak zeer alert in het bespeuren van beperkingen. Leerkrachten en therapeuten staan klaar om die mee op te vangen. Ik wil hier echter benadrukken dat ook het gewone leren tijd vraagt.

Twee recente voorvallen doen me denken aan dat wat kinderen typeert: niet erg flink doen. Tobias kwam bij me omdat hij wat trager werkt. Hij blijkt inderdaad of snel of nauwkeurig te kunnen werken, maar nog niet allebei. Hij kiest (meestal) voor nauwkeurigheid. Niets mis mee, maar deze jongen krijgt dagelijks talloze opmerkingen over de knoeiboel wanneer hij zijn vlees zelf snijdt, dat hij moet voortmaken, dat hij beter zou kunnen („daar

bestaan pilletjes voor, hoor"). Zijn vader zucht: „Ik weet het, we doen niets dan grommelen. Dat lijkt zo veel makkelijker dan een compliment geven." Meteen voegde hij eraan toe: „Er zijn echter zo veel dingen die Tobias goed doet. Hij is lief voor zijn babybroertje, neemt het altijd op voor de zwakkeren, zorgt voor sfeer in de voetbalploeg, enzovoorts."

Telkens gecorrigeerd worden, ook Maite kan ervan meespreken. Ze zit in de derde kleuterklas, maar beantwoordt (nog) niet aan het ideaalbeeld van het rustige, lieve meisje. Het lukt haar nog niet: rustig blijven, zich inhouden. Haar enthousiasme is vaak zo groot dat ze overreageert. Niet erg flink. En dat beseft Maite heel goed. Enkele weken geleden vroeg ze haar mama waarom ze Maite heet en niet Laura of Emma. Moeder reageerde verbaasd: „Wij vinden Maite een prachtige naam, daarom kozen we die voor jou." Het kleine meisje dacht diep na, zuchtte en reageerde: „Als ik Laura of Emma heette, dan zou de juf niet meer altijd zeggen: 'Maite, doe dit niet. Maite, doe dat niet.'"

Groeistuipen, figuurlijke onregelmatigheden die optreden bij een snelle groei – en het gaat snel voor onze kinderen – die bij groot worden horen. Laten we onze kinderen er niet te veel op afrekenen.„